

Rusvay Balázs

A kóbor kutyák balladája

Emlékszel még a görbe lábú Téltre,
ki megtaposta vézna horpaszunk?
Hogy csorgó nyálunk gyémánttá igézte?
S csodák csodája, mégis itt vagyunk.
Nem húz örvet bolhás nyakunkra senki,
míg rohadt hússá nem lapít az Úr,
hisz megtanultunk morgással felelni,
örök időkre, jaj, gazdátlanul.

Emlékszel még a kis koldusfiúra?
Pofánk elé egy lapockát lopott!
A februárt még úgy-ahogy kihúzta,
majd lázasan, köhögve távozott...
És tavasz jött a fürtös gyöngyikéssel,
koslattunk együtt sok veszett szukát,
s Holdra nyígtunk a farkasok dühével,
mi vándorok, mi elvadult kutyák.

Emlékszel még a sintér csúf szemére?
Borban égett, mikor nyakon fogott.
Hogy víziszonyt haraptunk véreérébe,
s ő káromolva Istent átkozott?
A mézárszékek sarkain lapulva
lestük az ízes marhacsontokat.
Bár ott járt volna Jézus Krisztus újra,
ki feloldoz – ki marhacsontot ad!

Emlékezz majd, ha véget üt az óra,
s az Égi Ajtó aranyküszöbén
ha elénk áll a nagyszakállú szolga,
hogymilyen jól mulattunk, te meg én!
Megosztva ezt a rongyos, kurta álmod,
mi velünk együtt út sarába hull,
örök időkre testvérek, barátok,
örök időkre, jaj, gazdátlanul.

Molnár József

Napleső

Amikor nem a földön
élek, egy ismeretlen bolygón
nyitok ajtót.

Amikor ajtót nyitunk az újra,
mi is megújulunk,
tavasz van.

Amikor tavasz van,
a kertben megszólít
egy napleső elefánt.

Amikor elefántot rajzolok,
rájövök, milyen könnyű
a természetnek.

A természet megmagyaráz-
hatatlan tévedése
az ember.

Az ember, aki hősnak hiszi
magát, félelmében
a föld alatt remeg.

Amikor föld alatt remeg a nyúl,
elbújva a róka elől, hátsó
kijáratot remél.

Amikor kijáratot remél a
halott a sírgödör mélyén,
fantáziál.

Nosztalgia

Hétvégén megyek a bolhapiacra,
már előre izzad a tenyerem,
veszek kolbászt, cipót és kenyeret,
hol akadok egy értékes kacatra?

A szemétből kukáztak erősítőt,
az ósdi lámpa Aladinra vár,
te lehetsz itt a porcelánkirály,
a múlt pora lehet az édesítőd.

A kerékpárt rozsdá marta és sáros,
a cd-lejátszó kosztól akad,
ki fog itt kifogni aranyhalat?
szürke ködbe merül az ócska város.

Az arany megcsillan egy rádión,
lehet Videoton vagy Orion.

Nyár

Az önimádó szelfit készíti.
Ásványvízért kiált a szomjas.
A tetovált keresi a testét.
A hülye ismétli, amit hall.

A fehérbőrű tejben fürdik.
A négerré vált részeg.
Sötétben él a fényérzékeny.
Gyógyszer reggel, délből, este.

Árnyékban úszik a sánta.
Ki nem úszik, jár a vízen.
Suttognak az égett falombok.
Lávaként forrnak a léptek.